NOORD-BRABANDER.

Dicere verum
Quid vetat? — HORATIUS.

NOMMER 49 — 'S BOSCH. — ZATURDAG, 23 APRIL 1831

Italië.

ROME.

De ceremoniën der goede week hebben op de gewone wijze plaats gehad. De heilige Vader heeft alle officien met de kardinalen, prelaten en hoofden van orders bijgewoond. Op witten donderdag heeft de kardinaal *Pacca* de mis gecelebreerd, waarna Z. H. met zijne pauselijke versierselen bekleed, het heilige Sacrament onder eenen altaar-hemel, naar eene andere kapel overbragt. Z. H. begaf zich vervolgens naar de galerij, boven de hoofdpoort van het paleis het Quirinaal en gaf aldaar aan het, op de plaats bij een vergaderde volk den plegtigen zegen. De Paus waschte op denzelfden dag de voeten van twaalf priesters, gekomen uit onderscheidene natien en bekleed met witte onderkleeden, aan welke men daarna eene maaltijd toediende. Op goeden vrijdag officieerde de kardinaal *Gregorio* als groot penitencier; Z. Em. was, in dezelfde hoedanigheid, gedurende die dagen, in de kerken St. Maria-Major en St. Petrus gaan biecht hooren.

— Men zegt, dat de kardinaal *Benvenuti* nog bij de oostenrijkers krijgsgevangen was, toen hij aan den oostenrijkschen generaal *Geppert* den brief schreef, welke in een onzer vorige nommers is medegedeeld. Hij is eerst den 26 maart door den baron *d' Aspre*, die de oostenrijksche voorhoede commandeerde, verlost. Deze nam bezit van de militaire posten, en ontwapende de soldaten, welke na de desertie, wederom de kokarde van hunnen souverein hadden opgezet. Men herstelde overal de pauselijke wapenen, hetgeen onder vreugde kreten van de bevolking plaats had. De oproerigen werden in het lazareth opgesloten.

— Het grootste gedeelte van het corps opstandelingen, gecommandeerd door *Sercognani*, heeft den 3 maart te Spoleta de wapens nedergelegd en de driekleurige kokarde verlaten. De overigen, die te Terni waren, hebben de stad ontruimd, na in dezelve vele ongeregeldheden te hebben veroorzaakt.

— Op woensdag in de goede week heeft alhier een droevig voorval plaats gehad. Een priester, werd in de Kerk, gebouwd door den heiligen *Philippus Nereus*, bij het begin van de mis door eene krankzinnigen mensch aangevallen en met drie messteken doorboord. Het slagtoffer viel, badende in zijn bloed, ter aarde; de moordenaar op hem verbitterd, doorboorde hem met nieuwe steken. Men oordeele over den schrik der aanwezigen. Men zegt dat de toestand van den ongelukkigen priester eenige hoop op deszelfs behoud geeft.

Polen.

WARSCHAU, 11 *April*.

Van den 4 tot den 7 april is bij het korps, onder de onmiddellijke orders van den Poolschen opperveldheer, geen gevecht van belang voorgevallen. Het hoofdkwartier is tot naar Latowicz opgerukt. De vijand heeft een aanmerkelijk deel zijner krijgsmagt van de Weichsel en de Wieprz teruggetrokken. De zeer slechte staat, waarin zich de wegen nog bevinden, belemmeren de militaire operatien. Heden of morgen kan er evenwel een hoofdslag voorvallen. De grootvorst *Michael* heeft sedert eenigen tijd zijn hoofdkwartier te Lomza. Personen, die van gene zijde van Okunieuw aangekomen zijn, verhalen dat men in den nacht van den 8 en 9 op eenen afstand van eenige mijlen eene sterke kanonade gehoord heeft. Dezelve kan voortkomen van eene ontmoeting tusschen den vijand en den generaal *Andrychewicz*, die zich laatstelijk in de omstreken van Wengrow bevond. De generaal *Dwernicki* stond den 4 nog bij Zamosc.

Men verzekert, dat de veldmaarschalk *Diebitsch* een korps van den generaal *Pahlen* aan gene zijde van den Bug aan zich trekt.

De president van de nationale regering en de minister van buitenlandsche zaken zijn naar het hoofdkwartier vertrokken.

Pruissen.

BERLIJN 16 *April*.

Berigten uit Memel, van den 10 dezer, melden, dat de Russische troepen, die in den avond van den 5 Polangen verlaten hadden en naar Memel geweken waren, na eenige dagen weder van daar vertrokken zijn, zich bij Heiligenstad met eenige honderd uit Koerland bijeengebragte boschwachters en met de aldaar buitendien nog aangekomene militairen vereenigd, Polangen, hetwelk slechts door weinige opstandelingen bezet was, aangetast hebben. Het is hun ook gelukt de opstandelingen te verdrijven en eenige gevangenen te maken. Twee opstandelingen en onder dezelve een hunner aanvoerders, werden gedood. Na het uitzetten van een piket, hebben de russische troepen Polangen weder verlaten, om zich met de uit Koerland aangekomene hulptroepen te vereenigen. Daarop zijn zij andermaal teruggekeerd, hebben op den weg naar Polangen de opstandelingen aangetroffen, dezen, na een hardnekkig gevecht, in de plaats teruggedrongen, dezelve ook daar aangevallen, en nadat Polangen geheel in brand stond, volkomen verstrooid. De opstandelingen hebben, zegt men, 300 man verloren, de Russen slechts eenige gesneuvelde en 20 gekwetsten. De grensplaats Polangen is, tot op weinige huizen na, geheel afgebrand, en de ingezetenen, die alles verloren hebben, zijn op pruissisch grondgebied gevlugt.

De gemeenschap met Rusland is door de herovering van Polangen hersteld.

Frankrijk.

PARIJS, 14 *April*.

Het geschilpunt omtrent Luxemburg is hevig; het is van belang, dat het publiek wete waaraan het zich omtrent dit geschilpunt te houden hebbe. Het is met dit oogmerk, dat wij hetzelve met daadzaken zullen bekend maken. In het jaar 1814, werd, op het congres van Weenen, besloten, dat het hertogdom Luxemburg met het koningrijk der Nederlanden zou vereenigd worden; maar deze vereeniging is niet volledig geweest; de Koning der Nederlanden bezit het hertogdom Luxemburg onder eenen afzonderlijken titel; hij is groot-hertog van Luxemburg, en dat hertogdom maakt een gedeelte van het duitsche bondgenootschap uit; hij is onderworpen aan de verpligtingen en hij heeft de regten, welke uit de hoedanigheid van lid van het duitsche bondgenootschap voortvloeijen. Wat meer is; de Koning der Nederlanden kan omtrent het hertogdom Luxemburg zoodanige familie-beschikking maken, als hij zal goedvinden. Hij kan hetzelve, indien hij wil, aan zijnen jongsten zoon overdragen, met onderscheiding van het koningrijk der Nederlanden, hetwelk, volgens de grondwet der Nederlanden, zonder eenige verdeeling of verdeeldheid aan den oudsten zoon moet overgaan. Eindelijk de stad Luxemburg wordt als eene vesting van de unie beschouwd en heeft een bondgenootschappelijk garnizoen; zoodanig is de staat van zaken, volgens de woorden van het traktaat van den 31 mei 1815.

Deze half-vereenigingen zijn voorzeker een slechte maatregel. Niemand twijfelt daaraan. De verdeeldheid is, zoowel in het staatsregt als in het burgerlijke regt een bron van processen. Wat is een staat, die half belgisch en half duitsch is? De staatkunde moest niet tweeslachtig zijn. Het congres van Weenen heeft er twee daargesteld, Polen half russisch en half poolsch en Luxemburg half duitsch en half belgisch. Men ziet wat daarvan de gevolgen zijn.

Ik weet, dat er lieden zijn, die op eene behendige wijze staande houden, dat de traktaten van 1814 sedert den 25 julij 1830 zijn afgeschaft. Indien, volgens deze berekening, de veranderingen, welke in het inwendige der staten plaats hebben, eene zoodanige uitwerking voor het uitwendige hebben, dan staat de vrede van geheel Europa in de magt van den eersten den besten opstand. Hoe zal men alsdan het regt van tusschenbeidekoming loochenen? Indien de inwendige bewegingen der staten de met den vreemdeling gemaakte traktaten vernietigen, heeft de vreemdeling regt om naar die veranderingen onderzoek te doen en zich daarover te bekommeren. Hij heeft het regt om tusschenbeide te komen. Het beginsel van niet-tusschenbeidekoming heeft vooral ten doele, om de inwendige staatkunde van de uitwendige af te zonderen, alle vrijheid aan de omwentelingen te geven, welke de volken het van hunnen pligt of van hun belang achten, om in hun land daar te stellen, onder voorwaarde, dat die omwentelingen bij de grenzen zullen ophouden en dat geene verandering van dynastie, van wet of van ministerie, door deze daad zelve, de bestaande traktaten zal vernietigen. Het hertogdom Luxemburg is aan den Koning der Nederlanden niet onder eenen vrij titel afgestaan; het huis van Nassau

had in Duitschland bezittingen: het heeft dezelve in ruiling van het hertogdom Luxemburg aan Pruissen afgestaan. Het hertogdom Luxemburg is dus niet alleen voor het huis van Nassau eene staatkundige stichting, gelijk het koningrijk der Nederlanden, hetwelk men in het jaar 1814 voor hetzelve gemaakt en ingerigt heeft; het is een erfelijke staat.

Dus bestaat, van den eenen kant, het regt van het duitsche bondgenootschap op Luxemburg als lid van dat bondgenootschap; van den anderen kant, het regt van het huis van Nassau op dat hertogdom, hetwelk, in plaats van deszelfs erfelijke bezittingen, in Duitschland is opgetreden: ziedaar hetgeen volgt uit het traktaat van Weenen en uit een ongestoord vijftienjarig bezit.

Laten wij nu tot het ander gedeelte van het vraagstuk overgaan, namelijk tot het regt van Belgie op Luxemburg. Gedurende vijftien jaren heeft Luxemburg onder dezelfde wetten als Belgie geleefd: geeft dat aan Belgie eenen titel? Waarom vordert het dan ook niet Noord-Braband, hetwelk ook onder dezelfde wetten geleefd heeft?

De belgische constitutie verklaart, dat Luxemburg een gedeelte van den nationalen grond uitmaakt, is die verklaring een titel? Onder *Lodewijk XIV* stond Europa tegen de besluiten van vereeniging van de kamer van Metz op, welke verklaarde, dat deze of gene leen een gedeelte uitmaakte van de afstanden van grond aan Frankrijk gedaan: de verklaring der belgische constitutie is ook een besluit eener vergadering.

Merkt, hierbij tevens op, dat die constitutie de betrekkingen van Luxemburg met het duitsche bondgenootschap uitdrukkelijk heeft erkend, en daarvan eene speciale voorbehouding gemaakt heeft. Luxemburg is derhalve volgens de bewoordingen van de belgische constitutie, zoowel als naar de woorden van het traktaat van 1815, nog half belgisch en half duitsch.

Tot dusverre schijnt het geschilpunt ten nadeele van Belgie te moeten beslist worden; maar Belgie is geen Luxemburg, en na de aanspraak van Duitschland, van het huis van Nassau en van Belgie op Luxemburg te hebben voorgedragen, zullen wij toch ook eens de regten van Luxemburg op zich zelve moeten onderzoeken.

Hebben de volken eenige regten op hen zelve? Wij zijn van oordeel, dat deze vraag zelfs te Weenen en te St. Petersburg geene twijfeling kan ondergaan. Ja, de volken hebben regten op hen zelve. De eenige zwarigheid, welke men zou kunnen maken, is over de wijze om die regten uit te oefenen, over het middel, hetwelk de volken zouden kunnen bij de hand nemen, om hunnen wil uit te drukken. Wat de regten van dien wil betreft, wij gelooven, dat niemand deze zal betwisten.

Het congres van Weenen, en dit was voorzeker geen congres van demagogen, heeft die regten erkend. Waarom zou het anders de oprigting van vertegenwoordigende gouvernementen in de Nederlanden, in Duitschland, ja zelfs in Polen vastgesteld hebben? De oprigting der vertegenwoordigende gouvernementen op het vaste land, welke van het jaar 1814 gedagteekend, en welke van het congres van Weenen voortkomt, bewijst ontegensprekelijk, dat dat congres erkend heeft, dat de volken regten hadden; en uit kracht van die regten heeft het aan de volken de middelen gegeven, om die te verklaren en hunnen wil uit te drukken.

Deze denkbeelden zijn, sedert het jaar 1814, in Europa op eene wondervolle wijze vooruitgegaan. De kern, welke het congres van Weenen gezaaid heeft, zonder misschien al te zeer deszelfs vruchtbaarheid te voorzien of te wenschen, heeft in alle gemoederen wortel geschoten en is groot geworden: het denkbeeld, dat de volken een regt op hen zelve hebben, een regt, waarvan de uitgestrektheid en de uitwerkingen nog niet volkomen bepaald zijn is het grond-denkbeeld van het europesche regt geworden. Wilt gij daarvan een bewijs? Ik spreek niet van onze omwenteling (*de fransche*): den sterksten is alles geoorloofd; het *quia nominor leo* is een krachtig woord in de diplomatie: het verwerft dikwijls meer toegevendheid dan toestemming. Ik spreek van de omwenteling van Belgie: de diplomaten van Belgie hadden niet veel tijd noodig om te erkennen dat Belgie het regt had gehad zich van Holland af te scheiden, om toe te geven, dat de vereeniging van Holland en Belgie verbroken was, dat deze breuk was geoorloofd; ten gevolge daarvan, hebben zij met belgische gezanten onderhandeld; is dat niet de erkenning, dat de volken regten op hen zelven hebben, dat zij over hen zelve kunnen beschikken, mits echter den nieuwen wensch, welke zij uitdrukken, ernstig en duurzaam zij, om kort te gaan, dat die een wil en geene gril zij?

Daar elk beginsel, hetwelk tot het uiterste gedreven wordt, op ongerijmdheid uitloopt, is het duidelijk dat het regt, hetwelk de volken op hen zelve hebben, zijne grenzen en voorwaarden heeft. Zonder grenzen vervalt het tot dwaasheid. Wat zou men, inderdaad, zeggen, indien Meudon of Vaugirard zich, uit kracht van dat regt, van Frankrijk afscheidden? In het oude staatsregt van Europa had het regt, der Souvereinen op hunne onderdanen steeds zijne grenzen. In het nieuwe europesche regt moet het regt der volken op hen zelve ook niet onbepaald zijn.

Indien wij nu eens deze denkbeelden op Luxemburg van toepassing maken, dan is er geen twijfel aan of de wensch der Luxemburgers moet in aanmerking genomen worden; maar welke is die wensch? Is hij op eene juiste en duidelijke wijze uitgedrukt? De afgevaardigden van Luxemburg hebben aan het belgische congres deel genomen, daarin de gewoonte volgende van vijftien jaren van vereeniging? Zij hebben gestemd voor de constitutie, welke verklaart, dat Luxemburg een gedeelte van Belgie uitmaakt. Dat zijn krachtige vermoedens ten voordeele van Belgie. Intusschen zijn in deze zelfde constitutie de betrekkingen van Luxemburg met het duitsche bondgenootschap uitdrukkelijk behouden geworden. Het is derhalve duidelijk, dat Luxemburg niet onder denzelfden titel als Braband, als Henegouwen een gedeelte van Belgie uitmaakt. Het blijft onder zekere betrekkingen, op zich zelve; het behoudt het individuele en onderscheidene bestaan, hetwelk het congres van Weenen aan hetzelve gegeven had. Het heeft, bij gevolg, te verklaren hoedanig deszelfs wenschen omtrent zijn lot zijn, al was het dan alleen met betrekking tot de handhaving of vernietiging der betrekkingen, welke het nog met het duitsche bondgenoodschap heeft.

Men ziet nu hoe veel belangen er zijn, welke in het geschil omtrent Luxemburg tegen elkander inloopen: regt van den Koning van Holland, regt van den duitschen rijksdag, regt van Belgie, regt eindelijk van Luxemburg. Hetgeen dezen strijd beheerscht en kenmerkt, is het onderscheid tusschen het oude staatsregt van Europa en het nieuwe. Wanneer men het oude regt raadpleegt, hebben Holland en Duitschland gelijk; raadpleegt men het nieuwe, dan moest men Luxemburg omtrent zijnen eigen wil ondervragen. Men kan het geschil op geene uitsluitende wijze, ten voordeele van het oude of nieuwe regt beslissen, want het eene is, wat men daarvan ook zeggen moge, niet vervallen, en het andere is niet gezind om in het niet terug te keeren. Noch het eene noch het andere heeft dus volmaakt de voorkeur. In deze verlegenheid kunnen niets anders dan de onderhandelingen of de wapenen eene oplossing voortbrengen. Maar hoedanig zal die oplossing zijn? Deze zal in eene transactie bestaan, want dit is inderdaad het einde van al die groote oorlogen, in welke twee grondbeginselen met elkander in strijd zijn. De vrede van Westfalen, welke aan den dertigjarigen oorlog een einde maakte, was eene transactie; het traktaat van Weenen, hetwelk aan den twintigjarigen oorlog der omwenteling een einde maakte, was eene transactie; het belang van Europa vordert, om vóór den oorlog de transactie te sluiten, welke anders na den oorlog zal moeten gesloten worden; dat belang vordert, om door onderhandelingen de twee strijdige grondbeginselen van het regt der Vorsten en het regt der volken overeen te brengen, liever dan te wachten, dat de vermoeijingen der veldslagen, zelve tegen wil en dank overeenbrengt.

Wat Frankrijk in dit geschil aangaat, hetzelve heeft thans een dringend belang, namelijk dat de toestand zijner naburen niet zonder zijne toestemming en tot zijnen schade verandere. De onafhankelijkheid onzer naburen moet het grondbeginsel onzer staatkunde met betrekking tot Luxemburg zijn. Indien nu door den inval der troepen van het bondgenootschap, Luxemburg de onderdaan van Duitschland wordt, in plaats van daarmede op eene meer of min regtstreeksche wijze verbonden te zijn, zoo als het op dit oogenblik is, verandert deszelfs staat; indien het weder aan Holland onderworpen wordt, verandert deszelfs staat ook; want op dit oogenblik is het niet meer aan Holland onderdanig. Wij moeten niet dulden, dat die verandering op eene met onze belangen strijdige wijze geschiede; wij moeten niet dulden, dat datgene, hetwelk *eenvoudige betrekking* is, volkomene onderwerping worde. De *statu quo* van Luxemburg tot aan de uitspraak van een congres, waarop alle belangen, zonder onderscheid zullen voorgedragen worden, ziedaar wat Frankrijk moet wenschen en handhaven. Het volk dat toekomst te wachten heeft, moet nooit, tot zijn nadeel, het provisionele der aangrenzende landen in eenen definitieven staat laten veranderen; anders staat het zijne toekomst in den weg en is dezelve hinderlijk.

(*Journal des Debats.*)

De president van den raad heeft heden aan de kamer der Pairs en aan de kamers der afgevaardigden bekend gemaakt, dat het gouvernement van het hof van Weenen de stelligste verzekeringen had ontvangen van de ontruiming der roomsche staten, door de oostenrijksche troepen.

Waarschijnlijk, zeide hij onder anderen, hebben de Oostenrijkers op dit oogenblik de roomsche staten geheel ontruimd.

Van den 15.

Men verzekert, dat de vergadering der kamers, aanstaanden dingsdag, door den Koning, in persoon zal worden gesloten. De zitting van morgen zal waarschijnlijk wel de laatste wezen; onderscheiden afgevaardigden zijn reeds vertrokken of staan op hun vertrek, zoodat de kamer der afgevaardigden niet meer volledig wezen zal, om te delibereren. Ook is het waarschijnlijk, dat de kamer der pairs zich slechts met de financiele wetten zal bezig houden.

— Het metalen standbeeld van *Napoleon*, dat op de zuil van de plaats Vendôme geplaatst was, bestaat niet meer. Er is op bevel des Konings een wedstrijd onder de beeldhouwers geopend tot het vervaardigen van een nieuw standbeeld, dat in militaire kleeding moet zijn. Het oude, stelde *Napoleon* in keizerlijk kostuum voor.

— Van verschillende zijden wordt verzekerd, dat het gouvernement eindelijk, met overeenstemming van dat van Engeland, stellig heeft besloten, den veroverden staat van Algiers te blijven bezetten en te coloniseren; dat hetzelve het ontwerp heeft gevormd, om het voornaamste punt, de stad Algiers, tot eene vryhaven te verklaren, dat door zeer gunstige bepalingen handeldrijvenden en landverhuizers van alle natien zullen worden uitgelokt, zich in de nieuwe volkplanting neder te zetten. De terugkomst van den generaal *Clausel* zou voornamelijk ten doel hebben, om in dezen persoonlijk te worden geraadpleegd; die generaal zou gouverneur van Algiers blijven, en, ten zij zijne diensten elders noodzakelijk mogten zijn, in den aanstaanden herfst derwaarts vertrekken. Naar het schijnt, moet de regering bevonden hebben, dat de kosten voor de bezetting van Algiers, voor 1831, reeds door verschillende ontvangsten der nieuwe kolonie zullen kunnen bestreden worden.

Van den 16.

Volgens de *Courrier Français* schijnt het zeker, dat het intrekken der troepen van het duitsch verbond, in het groot-hertogdom Luxemburg, uitgesteld is; hetzelve had reeds heden plaats moeten hebben, doch is tot den 18 mei uitgesteld; indien men de belgische dagbladen kan gelooven, zal deze verlenging voor de vrienden der nationale onafhankelijkheid niet verloren zijn; niets zal verzuimd worden, om het inrukken moeijelijker te maken; de troepen zullen in het groot-hertogdom georganiseerd en verschansingen op alle voor verdediging vatbare plaatsen opgerigt worden.

— Brieven uit Weenen melden, dat het oostenrijksch kabinet aan dat van Frankrijk verklaard heeft, dat het genegen was minnelijke schikkingen, betrekkelijk de zaken van Italie aan te gaan.

— Gisteren avond hebben wederom in de wijk St. Jacques eenige zamenscholingen plaats gehad, en werden de lantarens in eenige straten verbrijzeld; heden zijn de bewegingen wederom aan de kant van de plaats Chatelêt en het stadhuis begonnen; de troepen zijn in de wapenen geweest en de autoriteit heeft maatregelen genomen om de rust te herstellen; de prefect van politie heeft eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij hij te kennen geeft, dat het gezag maatregelen heeft genomen en de orde zal worden gehandhaafd; zestig personen zijn reeds in hechtenis genomen.

Belgie.

BRUSSEL, 18 *April.*

In de zitting van het nationaal congres van den 14 dezer (*zie ons vorig nommer*), heeft de graaf *de Merode* gevraagd, of het waar was dat de heer *de Pradt* bij het belgisch bestuur, op de betaling van het pensioen van 12,000 franken had aangedrongen, hetwelk hem, als gewezen aartsbisschop van Mechelen, door Koning *Willem*, was betaald geworden. Zoo dit waar is, zeide de spreker, verzet ik mij sterk tegen dat verzoek; wij moeten geene sinecures betalen, die de afgestelde Koning ten onzen koste verleende; reeds gaan wij Belgen, in de oogen van den heer *de Pradt*, voor barbaren door, alhoewel wij, tot dusverre in navolging der beschaafde Parijzenaren, het kruis van de hoofdkerk van Mechelen nog niet afgehaald, of het paleis, dat hij eenige oogenblikken bewoond heeft, niet geplunderd hebben.

Het is in dit geval dan ook zaak om dien heer, die de Belgen in de parijsche bladen voor eene horde Tartaren heeft uitgekreten, de gevolgen daarvan te doen gevoelen; de heer *Rodenbach* merkte aan, dat de heer *de Pradt*, in geen geval regt op pensioen had, daar hij door het verkoopen van zijn aartsbisdom de zonde van *Simonie* had gepleegd; Z. Exc. de minister van finantien de heer *de Brouckere*, bevestigde de waarheid van de zaak en verzekerde, dat het pensioen niet zonder de goedkeuring der leden zou worden verlengd; hij voegde er bij, dat het verzoek van den heer *de Pradt* vergezeld was van een besluit des gewezen Konings, waarbij hem, tot schadeloosstelling voor den afstand van het aartsbisdom van Mechelen, te rekenen van den 1 januarij 1814, eene somme van 12,000 franken 's jaars wordt toegestaan, vrij van alle afhouding voor buitengewone belasting, leening enz. Wat mijn oogmerk belangt, vervolgde de minister, dit is, om met den heer *de Pradt*, gelijk met alle andere gepensionneerden over de laatste zes maanden van den jare 1830 te liquideren, en daar het grootboek der pensioenen eene herziening moet ondergaan, zal het pensioen van den heer *de Pradt* daarop niet gebragt worden, dan voor zoo verre daartoe autorisatie zal worden verleend.

— De heeren *Mathieu*, koopman, *Jones*, rijtuigmaker en mevrouw *Picard*, eigenaresse van het dagblad *le Vrai Patriote*, hebben hunne actien tot schade en interesten wegens plundering en vernieling van hunne eigendommen tegen de stad Brussel geinstitueerd.

— De eerste, tweede en derde bataillons van het zevende regement infanterie zijn, op den 16 dezer, van Namen, Marienburg, Charleroy en Philippeville naar Luxemburg vertrokken, werwaarts de achtste compagnie hen gevolgd is.

Nederlanden.

'sHERTOGENBOSCH, 22 *April.*

Bij besluit van den 22 maart heeft het Z. M. behaagd onder meer andere de volgende promotien bij het leger te doen.

Tot tijdelijken provincialen kommandant van Utrecht den generaal-majoor *J. A. Ramdohr*, ter vervanging van den generaal majoor *de Virieu*, eervol ontslagen.

Tot provincialen kommandant van Zeeland, den kolonel *F. A. Guicherit*, thans kommandant der infanterie te 's Bosch.

— Bij besluit van den 8 is de majoor van de afdeeling grenadiers *A. G. Bronkhorst*, tot adjudant van Z. M. benoemd geworden.

— Men meldt uit 's Hage van den 20 dezer:

Men verzekert dat Z. M. den 14 dezer, een besluit heeft genomen, waardoor bij het departement van binnenlandsche zaken zijn toegevoegd de beide ministerien van de verschillende eerdiensten, alsmede dat van den waterstaat en de nationale nijverheid. Ook zou, de administratie over de kolonien weder met die van de marine tot één departement worden vereenigd.

— De raad van state houdt weder drukkere bijeenkomsten, dan in de vorige dagen; de zittingen worden nu geregeld door Z. K. H. den prins van Oranje gepresideerd.

— Veel wordt er gesproken van door de staats-commissie, aan Z. M. voorgestelde bezuinigingen, van de voordragten, welke daaromtrent aan hoogstdenzelven zijn gedaan, enz.

Men wil onder anderen, dat er voorgedragen is om geene ministers noch ambassadeurs meer uit ons land te zenden of te ontvangen; maar bij uitsluiting chargés-d'affaires, welke verandering den staat eene niet onaanzienlijke bezuiniging zou veroorzaken. Bij koninklijk besluit, dezer dagen genomen, zou een aantal pensioenen en wachtgelden van personen, worden verminderd, en wel van degenen, die geene tien jaren gediend hebben, de helft, en van die, welke boven de tien jaren zijn geplaatst geweest, een vierde hunner toelagen. Men zegt ook, dat er dezer dagen eene naauwkeurige opgave van de departementen van algemeen bestuur is verlangd, van het personeel derzelve, het getal, den ouderdom, den dienstijd, andere beroepen, enz., van deze ambtenaren en geëmploijeerden. Men voegt bij dit alles nog, dat er door de tweede kamer weder sterk op bezuinigingen en vereenvoudigingen zou zijn aangedrongen, vooral, bij de in overwegingneming der begrootingswetten, welke door de afdeelingen dier kamer zijn onderzocht, even als het ontwerp van wet tot het aflosbaar stellen der schatkist-billetten. Dat ontwerp heeft in de afdeelingen tot het opperen van vele bedenkingen aanleiding gegeven; men was er van meening, dat het ontwerp nog geene voldoende wetsbepalingen inhield om die billetten op den duur eene vaste waarde te doen behouden, hetgeen door vele middelen zou kunnen verkregen worden, en wel voornamelijk heeft men daartoe opgegeven, dat die billetten in alle gedwongene leeningen of heffingen zouden gangbaar kunnen zijn; dat er geene hoogere zouden worden uitgegeven, dan van *f* 100; dat er een fonds tot aflossing derzelve zou worden aangewezen of gevestigd, enz. Daarop is door de regering in het breede geantwoord; bij welk antwoord zij onder anderen te kennen geeft, dat de voortdurende behoeften het beletten een fonds aan te wijzen, waaruit schatkist-billetten zullen worden afgelost; dat het bedrag der uitgegevene billetten beloopt *f* 7,070,900, welke zijn uitgegeven, als volgt, te weten: In december 1830, 503,550; in Januarij 1831, *f* 1,538,350; in februarij, *f* 2,149,900; en in maart, *f* 2,879,100; dat daarvan eene som van *f* 503,550 tegen december 1831 opvorderbaar zal worden, en zoo vervolgens, iedere maand; maar er zal een zeer aanzienlijk gedeelte derzelve, ja welligt, wat de billetten van *f* 100 en 50 betreft, bijna het geheel, vroeger in die belastingen zijn ingetrokken, en de last, die op eens voor de schatkist alzoo ontstaat, kan dus in de daad niet zeer schrikverwekkend zijn, enz.

Alle stukken, welke de kamer zal vereischen, om hare werkzaamheden voort te zetten, zullen tegen den 28 dezer, gereed zijn, wanneer zij, des namiddags ten een ure, eene openbare zitting zal houden.

— Het voorstel van den heer *Warin*, hetwelk aan de tweede kamer der staten-generaal is voorgedragen, om alnog behandeld te worden, is van den volgenden inhoud:

VOORSTEL.

De ondergeteekende doet het voorstel: dat de kamer het navolgende besluit neme, betrekkelijk tot de orde harer werkzaamheden.

's Gravenhage, den 6 april 1831.

A. Warin.

Overwegende, dat, sedert de onherroepelijke scheiding der noordelijke en zuidelijke gewesten van het koningrijk der Nederlanden, het noodzakelijk is, dat de maatschappelijke inrigtingen van ons vaderland, zoodra mogelijk, herzien worden, en worden ingerigt overeenkomstig onze tegenwoordige behoeften en middelen,

Overwegende, dat eene herziening en meer doelmatige inrigting onzer grondwet eene eerste behoefte is, ten einde alle verdere inrigtingen daaruit te doen voortvloeijen;

Overwegende, dat, door de wet van den 2 april 1831, waarbij eene betaling bij voorschot is vastgesteld, 's lands kas weder genoeg is gestijfd om den noodigen tijd te laten tot het herzien der grondwet; daarna tot het vaststellen der uitgaven voor het jaar 1831; en daarna tot het bepalen der middelen om in de behoeften van dit jaar ten einde toe te voorzien;

Overwegende, dat art. 106 der grondwet aan den Koning, en art. 113 en 114 aan de tweede kamer der staten generaal, het regt toekennen tot het doen van voorstellen van wet, en dat dienvolgens, aangezien den drang der omstandigheden, elk voorstel welkom zijn moet, hetwelk kan strekken ons spoedig tot die gevestigde maatschappelijke inrigtingen te brengen, welke een deel zijn der kracht van eenen staat.

Besluit:

De kamer zal zich, bij voorkeur, boven alle andere werkzaamheden, bezig houden met het overwegen, tot en met de eindelijke beslissing toe, van alle zoodanige voorstellen, als, hetzij door een van de leden der kamer, aan haar zullen gedaan worden, ten einde, op de wijze, voorgeschreven in het elfde hoofdstuk der grondwet, alle die veranderingen in de grondwet, hoofdstuksgewijze, te helpen daarstellen, welke de veranderde omstandigheden noodzakelijk maken.

De heer voorzitter wordt verzocht, bij wijze van officieuse communicatie met de regering, aan dezelve kennis te willen geven van dit besluit, en geene moeite te willen sparen om te verkrijgen, dat, ook van de zijde der regering, met de meeste voortvarendheid, worde gewerkt tot het volledig vestigen onzer nieuwe maatschappelijke inrigtingen.

— De *Staats Courant* van heden deelt van wege Z. E. den minister van financien mede, dat het bedrag der inschrijvingen in de negotiatie van 42 millioenen op gister den 21 voor zoo verre bekend was, beliep 13,741,200 gulden.

— In den avond van den 20 dezer heeft de bliksem een watermolen, in de zonseelsche polder, tusschen de Zwaluwe en Wagenberg gelegen, getroffen; dezelve is geheel afgebrand.

— De gewezen belgische generaal *Van der Smissen*, is den 19 dezer te 's Hage aangekomen, en op het tournooiveld naast den ouden doelen, afgestapt.

— Indien men aan de correspondentie van het *Journal de la Haye* geloof kan hechten, zouden de vrijwilligers van den generaal *Mellinet*, het grondgebied van Luxemburg binnengerukt zijn.

— Volgens berigten uit Bologna, van den 5 april, heeft de Heilige Vader bepaald, dat al de universiteiten in zijne staten vooreerst zullen gesloten worden. De hoogleeraren mogen echter aan allen, die zulks verlangen, in hunne huizen les geven.

— Men meldt uit Parijs, van den 14 dezer: « Van wege den minister van oorlog, is bij al de aan de grenzen staande divisien onzer armée, eene circulaire aan de ordestelling, bij welke de bevelhebbers aangemaand worden, met de uiterste vlijt te zorgen, dat het grondgebied der naburen, noch door onze troepen, noch door onze burgers geschonden en niets verrigt worde, dat tot vijandelijkheden aanleiding kan geven. (*Amsterdamsche Courant*.)

Volgens eene mededeeling van het corps diplomatiek is besloten, dat de beslissing der verschillen, rakende het groot-hertogdom Luxemburg, twee maanden uitgesteld zal worden. (*Rotterdamsche Courant*.)

— Berigten uit Rome, door de *Algemeine Zeitung* medegedeeld, spreken met grooten lof van de voornemens des Heiligen Vaders, om den toestand zijner onderdanen te verbeteren. Die voornemens had hij van den beginne af gekoesterd, doch was in derzelver uitvoering verhinderd geworden, door den opstand, die nagenoeg gelijktijdig met zijne komst aan de regering is uitgebarsten. De Paus zonde, volgens deze berigten, eene algemeene kwijtschelding afkondigen, waarvan alleen de opperhoofden des opstands uitgezonderd zouden worden, en voorts, onder andere maatregelen, afgevaardigden uit de voornaamste plaatsen willen bijeenroepen, om de belangen hunner medeburgers aan de regering voor te dragen.

De fransche dagbladen tellen het volgend aantal abonnementen.

Constitutionnel	15,400.	Moniteur	1,234.
Gazette	10,019.	L' Echo	1,154.
Débats	8,382.	L'Avenir	1,088.
Temps	6,596.	Courrier d' Europe	750.
Quotidienne	4,810.	Figaro	668.
Courrier	3,930.	Tribunes	564.
National	1,915.	Révolution	252.
Messager	1,328.	Journal de Paris	223.
Commerce	1,308.	Corsaire	89.
Galagnani	1,308.	Affiches de Paris	20.
Tribunaux	1,279.	Courr. des Théatr.	11.
Le Globe	1,270.		

(*De Atlas*.)

73. *** De R. K. Gemeente te *Haastrecht*, werd den 13 april 1831, in den diepsten rouw gedompeld, door het zoo spoedig afsterven van haren ijverigen Herder, den Wel Eerw. Heer *GERARDUS JONKMAN*, in den ouderdom van nagenoeg 43 jaren, sedert bijna 9 jaren, veel geacht R. K. Pastoor, aldaar.

BEKENDMAKINGEN.

72. *** Bij de *Gebroeders LANGENHUYSEN*, te *'s Bosch*, Drukkers en Uitgevers dezes, is tegen 7½ cents te bekomen:

BID- of GEDACHTENIS-PRENTJES van Z. D. H. Franciscus-Antonius-Maria-Constantinus, Prins de Méan, Aartsbisschop van *Mechelen*, Primaat der *Nederlanden*, enz., enz

71. *** Bij *G. VAN SON*, *J. P. ZIMMERMANS*, *MASSART* en *COPPES*, op de Smalle Haven, te *'s Bosch*, is te bekomen:

BESTE DUITSCHE KLUITKALK.

59. *** *IS VAN DE PERS GEKOMEN:* Bij de *Gebroeders LANGENHUYSEN*, te *'s Bosch*, Drukkers en Uitgevers dezer Courant:

GESCHENK VOOR DE JEUGD, ter gelegenheid van hare eerste Heilige Communie; door den Eerw. Heer G. J. N. D. Meynders, R. K. Priester. Kerkelijk goedgekeurd.

Prijs per	100	exemplaren	ƒ 3-00.	
» »	50	»	- 1-75.	
» »	25	»	- 1-00.	
» »	stuk			5 cents.

PRIJZEN DER GRANEN,

's Hertogenbosch, 21 April.

Rogge	*het nederlandsch mud,*	ƒ 8-15 à 7-40.
Boekweit,		» 8-00 à 7 25.
Haver,		» 3-16 à 2 83.
Garst,		» 0-00 à 0 00.
Het nederlandsch pond boter		» 0-96 à 0 80.
De drie nederlandsche ponden roggebrood		35½ cents.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

Amsterdam den 20 April.

Nederl.	Werkel. Schuld	à 2½ pCt.		38¼ à 39	38⅝
——	Uitgestelde dito			¾ à 15/16	25/32
——	Kansbiljetten		ƒ	14¾ à 15¼	15
——	Schatk. bilj., groote			91¾ à 92¼	92
——	Dito kleine à ƒ 100			92¾ à 93¼	93
——	Dito, dito à » 50			à	
——	Recepis, geldl. 1830,	à 5	pCt.	72 à 73¼	73
——	Amortisatie Syndikaat	» 4½	»	à	
——	Dito, dito	» 2½	»	51 à 51½	51¼
——	Domein-Losrente	» 3½	»	à	
——	Anticipatie billet. 1831.	» 6	»	93¾ à 94¼	94
——	Handel-Maatschappij	» 4	»	à	
Frankrijk.	Ins. op het gr. boek	» 3	»	57¼ à 58¼	57¾
——	Certifikaten van dito	» 5	»	à	
Rusland.	Bij *Hope* en C.	» 5	»	86¾ à 87¼	87⅛
——	Bij dezelfde 1828 en 29	»	»	86¾ à 87¼	87
Spanje.	Cert. van insch. gr. boek	»	»	à	
——	Dezelfde te Amsterdam	»	»	40½ à 41¾	40⅞
Engeland,	geconsolideerde	» 3	»	79 à 79½	

's BOSCH, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers van den *Noord-Brabander*